

Graiul Ortodoxiei

ADEVĂRUL-ÎN SUFLETUL TĂU

№13-2011 tipărit de parohul Serghei Popescu

Micul ziar informatv parohial de Imola de spiritualitate și atitudine ortodoxă „**Graiul Ortodoxiei**” este un sfetnic bun al trezirii duhovnicești și al desăvârșirii, ajută la regăsirea obârșiiilor și la statornicirea valorilor creștine strămoșești, îndeamnă, prin rândurile de aur ale sfinților mari dascăli și în vățători ai Bisericii, la întărirea credinței și urmarea neabătută a căii mîntuirii.

Ortodocșii mănâncă astăzi duminica, ultima masă „de dulce” înaintea Sărbătorii Nașterii Domnului.

Postul Crăciunului durează șase săptămâni și a fost rânduit de Biserică pentru a-i pregăti pe credincioși pentru marea sărbătoare a Nașterii Mântuitorului. Semnificația acestuia are rădăcini în Vechiul Testament, patriarhii și dreptii dinainte de Hristos, printre care Noe, Moise și David, petrecând timp îndelungat în post și rugăciune. Ei așteptau venirea lui Mesia, cereau iertarea păcatelor și ajutor divin în misiunea lor de conducere a poporului ales.Prin durata sa, Postul Nașterii Domnului ne amintește de cele 40 de zile de nevointă ale lui Moise de pe Muntele Sinai, înainte de a primi cele zece porunci scrise pe lespezile de piatră. Asemenea și creștinii, postind 40 de zile, își curățesc sufletele și trupurile pentru a-l primi pe Dumnezeu-Cuvântul, Iisus Hristos. De aceea, cântările bisercești din această perioadă cuprind preziceri profetice care vorbesc despre venirea în trup a lui Mesia. **Pe vremuri se postea diferit** Cele dintâi mențiuni despre practicarea acestui post provin din secolele IV-V, de la Fericitul Augustin și de la episcopul Leon cel Mare al Romei. La început, creștinii nu posteau toți în același fel și același număr de zile. Unii posteau șapte zile, alții șase săptămâni. Sinodul de la Constantinopol din anul 1166 a uniformizat durata acestui post, hotărând ca toți creștinii să postească 40 de zile, cu începere de la 28 noiembrie.Postul este cunoscut și practicat însă, din considerente terapeutice, încă de pe vremea sptanailor. Tinerii se abțineau de la mâncărurile grele pentru a-și făuri un trup sănătos și rezistent la lipsuri și boli. **Obiceiuri de Lăsatul Secului** Apropiat ca dată de Filipii de Toamnă, începutul Postului Crăciunului este asociat în tradiția populară cu o serie de acte rituale. Ungerea cu usturoi a ușilor, a porților și a ferestrelor, alungarea spiritelor rele prin zgomote și împușcături sunt câteva dintre acestea. Se mai obișnuiește ca păsările sălbatice să fie hrănite cu resturi de la masa de Lăsatul Secului pentru a nu strica recoltele viitoare. Întoarcerea vaselor din casă cu gura în jos pentru a nu intra în ele spiritele rele, aflarea ursitei, a rodului holdelor și vitelor în anul care urmează reprezintă, la rândul lor, obiceiuri din străbuni. Masa de Lăsatul Secului, foarte bogată în preparate, este atestată în toate zonele etnografice ale Basarabiei. **Ce mănâcăm în post** În zilele de luni, miercuri și vineri se mănâncă bucate fără ulei și nu se bea vin, decât dacă se prăznuiește vreun sfânt mare, trecut în calendar cu cruce neagră. Uleiul și vinul sunt permise însă marțea și joia. Sâmbăta și duminica, până la 3 ianuarie inclusiv, se dezleagă la pește și preparate din pește. Alte zile în care se mănâncă pește sunt 4 decembrie, sărbătoarea Întrării în biserică a Maicii Domnului, și zilele de prăznuire a unor sfinți cu cinstire mai largă în toată lumea ortodoxă: 13 decembrie (Sf. Ap. Andrei), 17 decembrie (Sf. Varvara), 18 decembrie (Sf. Sava), 19 decembrie (Sf. Nicolae), 22

decembrie(Zămislirea Sfintei Fecioare Maria), 24 decembrie (Sf. Cuvios Daniil Sisastrul),s.a. Se spune că Postul Crăciunului este mai ușor și pentru că spre final de an cămările gospodăriilor sunt pline cu alimente de sezon, de la murături și până la alte preparate vegetale conservate. **Grâu fiert cu fructe și miere, în Ajun** Ultima zi a Postului Nașterii Domnului este 6 ianuarie, ajunul Crăciunului. Până seara nu se mănâncă, în unele părți ale țării, iar la cină familiile de creștini au la masă grâu fiert amestecat cu fructe și miere, poame, covrigi sau turte din făină. În alte zone, se ține post negru până la răsăritul Luceafărului de seară, steaua care a vestit magilor Nașterea Lui Iisus Hristos.Creștinii nu au doar obligația de a se abține de la mâncăruri „de dulce”, ci și aceea de a face fapte bune. Rugăciunea și îngăduința față de semeni sunt esențiale în această perioadă. Rodul efortului vine atunci când omul progresează spiritual în urma postului. Scrierile bisercești din vechime îi învață pe credincioși să postească, păzindu-se de faptele cele rele și să slujească Domnului cu inima curată. **„Prin post te întorci către adâncul din tine”**Părintele Sergiu Popescu, parohul Bisericii Ortodoxe Sfinților Constantin și Elena din or.Imola (BO), le-a vorbit credincioșilor, duminica, despre adevărata semnificație a Postului Nașterii Domnului. „În viața de zi cu zi, postul te face să te întorci către adâncul din tine. Adică spre ceea ce ești cu adevărat, ființă trupească în care Dumnezeu a sădit sufletul nemuritor”, a spus părintele Sergiu. El i-a sfătuit pe oameni ca viața lor spirituală să genereze aspectele vieții materiale, astfel încât să respecte poruncile lui Dumnezeu.„Când ne apropiem de cele patru posturi mari, fiecare își pune o problemă personală: „Ce pot face eu pentru mine?”.**Mai trăim Sărbătoarea?** Postul Crăciunului este perioada unui ascetism vesel. Prefațând momentul de maximă bucurie al Nașterii Domnului, zilele de post din noiembrie-decembrie-ianuarie sunt în contrast absolut cu cenușiul de afară, cu frigul sau cu zilele prea scurte. Lectura unei duhovnicii vesele făcută acestei perioade se traduce, printre altele, în permisiunea de a mânca pește în duminici și într-o serie de alte mici pogorăminte. Avem de-a face așadar cu un mod de pregătire seren tocmai pentru că întruparea în istorie a lui Iisus Hristos este un eveniment care așază între paranteze toate regulile, regulamentele, legile și rigorile. Exuberanța acestei minuni pune practic pe plan secund tot restul. Asemenea celuiilalt Praznic împărătesc, Învierea, Nașterea merită totul. De dragul Nașterii și al Învierii Domnului încercăm să fim mai buni, să iertăm pe cei pe care îi dușmănim și să cerem la rândul nostru iertare. Slujbele bisercești care se țin în această perioadă au o puternică încărcătură profetică, anunță practic împlinirea a ceea ce șiruri lungi de profeți și drepti au anunțat și au sperat să se întâmple chiar în timpul vieții lor. Prin această lectură profetică, astfel încât Hristos este anticipat de întreg Vechiul Testament, Biserica ne pune în față imaginea relației pedagogice dintre Dumnezeu și creație: a fost nevoie de secole pentru ca umanitatea să fie cât de cât pregătită să accepte, să înțeleagă și să îmbrățișeze actul Întrupării. Tot astfel, prin Postul Crăciunului, ca de altfel prin toate posturile de peste an, Biserica ne cheamă să ne pregătim, să fim în stare să vedem cu ochii spirituali ceea ce de fapt se întâmplă la fiecare Praznic. Chiar avem nevoie de o astfel de pregătire: nu ni se pare că, de la an la an, amploarea pregătirilor sărbătorești ne împiedică să trăim în mod autentic Sărbătoarea?

Puterea Rugăciunii dovedită de știință

Oamenii pot să se vindece într-adevăr în biserici atunci când ating sfintele moaște sau sanctuarele. Oamenii de știință din Petersburg au dovedit-o și au descoperit și mecanismul „material” al acestui fenomen divin. „O rugăciune este un remediu puternic”, spune Valeri Slezin, șeful Laboratorului de Neuropsihofiziologi e al Institutului de Cercetare și Dezvoltare Psihoneurologică Bekhterev din Petersburg . **„Rugăciunea nu numai că reglează toate procesele din organismul uman, dar ea repară și structura grav afectată a conștiinței.”** Profesorul Slezin a făcut ceva de necrezut - a măsurat puterea rugăciunii. El a înregistrat electroencefalogramele unor călugări în timp ce se rugau și a captat un fenomen neobișnuit - „stingerea” completă a cortexului cerebral. Această stare poate fi observată numai la bebelușii de trei luni, atunci când se află lângă mamele lor, în siguranță absolută. Pe măsură ce persoana crește, această senzație de siguranță dispare, activitatea creierului crește și acest ritm al biocurenților cerebrali devine rar, numai în timpul somnului profund sau al rugăciunii, așa după cum a dovedit omul de știință. Valeri Slezin a numit aceasta stare necunoscută „trezie ușoară, în rugăciune” și a dovedit ca are o importanță vitală pentru orice persoană. Este un fapt cunoscut că bolile sunt cauzate mai ales de situații negative și affronturi care ne rămân înfipte în minte. În timpul rugăciunii, însă, grijile se mută pe un plan secundar sau chiar dispar cu totul. Astfel, devine posibilă atât vindecarea psihică și morală, cât și cea fizică. Slujbele bisercești ajută și ele la ameliorarea sănătății. Inginera și electrofiziciană Angelina Malakovskaia, de la Laboratorul de Tehnologie Medicală și Biologică a condus peste o mie de studii pentru a afla caracteristicile sănătății unor enoriași înainte și după slujbă. A rezultat că

slujba în biserică normalizeaza tensiunea și valorile analizei sângelui. Se pare că rugăciunile pot să neutralizeze chiar și radiațiile. Se știe că după explozia de la Cernobil, instrumentele de măsură pentru radiații au arătat valori care depășeau capacitatea de măsurare a instrumentului. În apropierea Bisericii Arhanghelului Mihail, însă, aflată la patru km de reactoare, valoarea radiațiilor era normală. Oamenii de știință din Petersburg au confirmat, cu ajutorul experimentelor efectuate, că apa sfințită, semnul Crucii și bătutul clopotelor pot să aibă, de asemenea, proprietăți vindecătoare. De aceea, în Rusia, clopotele bat întotdeauna în cursul epidemiilor. Ultrasunetele emise de clopotele care bat omoară virusii de gripă, hepatită și tifos. Proteinele virusilor se încovoiaie și nu mai poartă infecția, a spus A. Malakovskaia. Semnul crucii are un efect și mai semnificativ : omoară microbii > patogeni (bacilul de colon și stafilococi) nu numai în apa de la robinet, ci și în râuri și lacuri. Este chiar mai eficient decât aparatele moderne de dezinfecție cu radiație magnetică. Laboratorul științific al Institutului de Medicină Industrială și Navală a analizat apa înainte și după sfințire. **A rezultat că dacă se citește rugăciunea Tatăl Nostru și se face semnul Crucii asupra apei, atunci concentrația bacteriilor dăunătoare va fi de o sută de ori mai mică.** Radiația electromagnetică dă rezultate mult inferioare.Astfel, recomandările Ortodoxe de a binecuvânta orice mâncare sau băutură nu au numai o valoare spirituală, ci și una preventivă. Apa sfințită nu este numai purificată, ci ea își schimbă și structura, devine inofensivă și poate să vindece. Aceasta se poate dovedi cu aparate speciale. Spectrograful indică o densitate optică mai mare a apei sfințite, ca și cum aceasta ar fi înțeles sensul rugăciunilor și l-ar fi păstrat. Aceasta este cauza acestei puteri unice de a vindeca. Singura limită este că vindecă numai pe cei credincioși.

„Apa „distinge” nivelul de credință al oamenilor.”, spune A. Malenkovskaia. **Atunci când un preot sfințește apa, densitatea optică este de 2,5 ori mai mare, atunci când sfințirea este efectuată de o persoană credincioasă laică, numai de 1,5 ori mai mare, dar cu un om botezat și necredincios, fără cruce la gât, schimbările au fost nesemnificative.De fapt, după cum se va vedea, au fost capabili să măsoare unele efecte, dovedind cu mijloacele științifice actuale ceea ce Sfinții Părinți știu, prin experiență, de 2000 de ani, dar „mecanismul”, fiind divin, nu poate fi explicat în termeni omenești. (N.T.)** Această putere vindecătoare pe plan fizic, moral și spiritual a rugăciunii Tatăl Nostru și a rugăciunii, în general, spusă cu credință...

Dragostea este mai mare decat celelalte virtuti: 1) prin izvorul ei, care este Dumnezeu. Caci Dumnezeu fiind El insusi “iubire” (I Ioan 4, 8), din nemarginita dragoste a creat lumea cu toate fapturile din ea si astfel iubirea s-a aratat mai intai in lume si salasluieste in sufletul omului de la inceput; 2) prin roadele si puterea ei, caci “iubirea este implinirea legii” (Rom. 13,10); si 3) prin durata ei. Credinta si nadejdea lucreaza numai in viata pamanteasca. In viata de dupa moarte ele vor fi implinite, caci crestiniul nu va mai avea nevoie sa creada in Dumnezeu, pentru ca il va vedea, nici sa nadajduiasca in El, pentru ca il va avea. Dragostea insa ramane si atunci; ea “nu pierde niciodata” (I Cor. 13, 8), este vesnica, fiindca insusi Dumnezeu cel vesnic este iubire.

Pastor iranian condamnat la moarte așteaptă sentința în închisoare

Yousef Nadarkhani, condamnat la moarte acum un an de către un tribunal din

Rasht, Iran, pentru trecerea la creștinism, își așteaptă sentința în închisoare unde este torturat fizic și psihic, informează un membru al comunității creștine iraniene, citat de Christian Post. Tribunalul din Rasht, trebuia să pronunțe un verdict pentru recursul lui Nadarkhani de luna trecută. Dar în loc să facă acest lucru, tribunalul a trimis cazul mai departe la autoritatea islamică a națiunii, Liderul Suprem Ayatollah Khamenei, pentru a lua o decizie în acest caz. Departamentul de Stat al SUA a cerut autorităților iraniene să respecte Convenția Internațională a Drepturilor Civile și Politice în cazul lui Nadarkhani și să îl elibereze. Conform Curții Supreme a Iranului, sentința ar putea fi anulată doar dacă Nadarkhani se dezice de creștinism. Tribunalul din Rasht i-a dat până acum, în conformitate cu legea islamică, trei șanse la reconvertire, dar el a refuzat de fiecare dată. Ultimul recurs a fost pe data de 28 septembrie. Tribunalulul trebuia să se pronunțe în două săptămâni de la acea dată. Autoritățile l-au arestat pe Nadarkhani în casa sa din Rasht în octombrie 2009 pe baza faptului că s-ar fi revoltat împotriva obligativității orelor de religie din școlile iraniene. După ce a fost găsit vinovat de apostazie, tribunalul din Rasht a dat în scris confirmarea condamnării sale la moarte.

Sfantul Paisie de la Neamt; Inceputul Postului Craciunului

Sfantul Paisie de la Neamt este unul din marii nevoitori si innoitori ai monahismului romanesc din veacul al XVIII-lea. Este cunoscut si sub numele de Paisie Velicicovski. Este pomenit de Biserica Ortodoxa Romana (calendar vechi) in fiecare an, la data de 28 noiembrie. S-a nascut la 21 decembrie 1722 ca fiu al protopopului Ioan din Poltava, primind la botez numele Petru. Luand hotararea de a se calugari, ajunge la manastirile Liubetk si Medvedovskii. Nemulțumit de viața de aici, ajunge la Lavra Pecerska din Kiev, unde devine rasofoar. Impreuna cu prietenul sau Alexie, decide sa plece in Tarile Romane. Ajuns in Tara Romanesca vietuieste in schiturile Dalhuti, Traisteni, Poiana Marului si Carnu. Ii cunoaste pe schimonahii Vasile de la Poiana Marului, Onufrie de la Carnu si alti parinti cu viata aleasa. Dupa o vreme ajunge la Sfantul Munte Athos, unde

este tuns in monahism si unde se nevoieste timp de 17 ani. Paraseste Sfantul Munte in anul 1763 si ajunge la schitul Varzaresti, din partile Buzaului. De aici se indreapta spre Moldova. Este numit staret la Manastirea Dragomirna, ctitoria mitropolitului Anastasie Crimca. Vietuieste aici din anul 1763 pana in 1775, cand, datorita ocupatiei austriece, se retrage cu intreaga obste la Manastirea Secu. Paisie va primi in dar de la voievodul Constantin Moruzzi Manastirea Neamt. Astfel, va lasa la Secu pe duhovnicul Ilarion si se va muta la Neamt. Numarul vietuitorilor nemteni s-a ridicat la 700, intre care erau moldoveni, munteni, transilvaneni, rusi, ucrainieni, bielorusi, greci, bulgari, sarbi si chiar fosti necrestini trecuti la Ortodoxie. In anul 1791, Paisie a fost hirotesit arhimandrit de catre arhiepiscopul Ambrosie Serebrenikov. In ziua de 15 noiembrie 1794, Paisie a trecut la cele vesnice si a fost ingropat in biserica mare a manastirii Neamt. Sfantul Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse l-a canonizat in 1988. In sedinta Sfantul Sinod al Bisericii Ortodoxe Romane din 20 iunie 1992, s-a hotarat generalizarea cultului Cuviosului Paisie de la Neamt si in Biserica noastra.

La Kremlin a avut întâlnirea Întistătătorilor și reprezentanților celor șapte Biserici Ortodoxe Locale

În data 21 noiembrie 2011 în sălile Patriarhale din Kremlin a avut loc întâlnirea Întistătătorilor Bisericii Ortodoxe din Rusia, Georgia, Polonia, Cehia și Slovacia, la care au participat de asemenea reprezentanți ai Bisericii Ortodoxe din Antiohia, România și Bulgaria. Ședința a fost prezidată de Preafericitul Patriarh Kiril al Moscovei și Întregii Rusii. Cu puțin timp înaintea acestei întâlniri, înălții oaspeți veniți la Moscova cu ocazia aniversării a 65 de ani de la nașterea Preafericirii Sale, însoțiți de președintele Departamentului pentru Relații Externe Bisericești - de mitropolitul Ilarion de Volokolamsk, de asemenea și de ceilalți membrii ai delegației, au vizitat catedrala Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil din Kremlin, în care cu binecuvântarea Preafericitului Patriarh Kiril, mitropolitul Iuvenalie de Krutiți și Kolomna a săvârșit cu ocazia hramului aceste bisericii, Sfânta și Dumnezeiasca Liturhie. În timpul închinării în fața sfințeniilor din Kremlin oaspeții au fost de asemenea însoțiți de secretarul Secției pentru Relații Interortodoxe a Departamentului pentru Relații Externe Bisericești - Igor Iakimciuk, de colaboratori ai Departamentului pentru Relații Externe Bisericești. În sălile Patriarhale din Kremlin, care au fost sfințite în prima parte a acestei zile, Întistătătorii și reprezentanții Bisericii Locale Ortodoxe au fost întâmpinați călduros de Preafericitul Patriarh Kiril al Moscovei și al Întregii Rusii. Vorbindu-le oaspeților despre această întâlnire, Preafericirea Sa a subliniat că această zi - este o zi deosebită din agenda Patriarhului, în acest loc care are o importanță istorică pentru Rusia. Amintind despre faptul că în trecut Kremlinul servea ca reședință permanentă a Patriarhilor Moscoviți (este vorba despre palatul Patriarhal care în prezent este muzeu, și în care din vreme în vreme sunt desfășurate cele mai importante evenimente bisericești), Întistătătorul Bisericii Ortodoxe Ruse a spus: «Întrucât această reședință nu e foarte comodă, la nivel de stat a fost luată decizia alocării unui loc mai potrivit pentru o reședință permanentă a Patriarhului Moscovei și al Întregii Rusii în spațiul Kremlinului. Și astăzi dimineată noi am sfințit aceste încăperi». În continuare în reședința de odihnă a Patriarhilor a urmat o ședință la care au participat: - din partea Bisericii Ortodoxe Ruse - Preafericitul Patriarh Kiril al Moscovei și al Întregii Rusii, președintele Departamentului pentru Relații Externe Bisericești al Patriarhiei Moscovei mitropolitul Ilarion de Volokolamsk; - din partea Bisericii Ortodoxe Georgiene - Preafericitul Părinte Ilie al Il-lea Patriarhul Catolicos al Întregii Georgiei, președintele Departamentului pentru Relații Internaționale al Patriarhiei Georgiei mitropolitul Gherasim al Zugdidi și Tiași; - din partea Bisericii Ortodoxe din Polonia - Preafericitul mitropolit Varșoviei și Întregii Poloniei, arhiepiscopul Avel de Lublin și de Holmsk; - din partea Bisericii Ortodoxe a Plaiurilor Cehiei și Slovaciei - Preafericitul Mitropolit al Plaiurilor Cehiei și Slovaciei, arhiepiscopul Gheorghe de Mihailovsk și de Koșt; - din partea Bisericii Ortodoxe a Antiohiei - arhiepiscopul Nifon de Filipopol; - din partea Bisericii Ortodoxe Române - mitropolitul Nifon al Târgoviștei, diaconul Evghenii Rogot (traducător); - din partea Bisericii Ortodoxe Bulgare - mitropolitul Dometian de Vidin, episcopul Sionie de Velicika. Discuția a fost condusă de vicepreședintele Departamentului pentru Relații Externe Bisericești al Patriarhiei Moscovei de protoiereul Nicolae Balașov și de secretarul Secției de Relații Interortodoxe al Departamentului pentru Relații Externe Bisericești protoiereul Igor Iakimciuk. În timpul întâlnirii au fost discutate întrebări referitoare la intensificarea activității misionare a slujirii sociale a Bisericii într-o colaborare constructivă cu toate forțele sănătoase ale societății. Participanții întâlnirii și-au exprimat solidaritatea cu Bisericele din regiunea Orientului Apropiat și cea a Africii de Nord: Biserica de Constantinopol, Alexandrie, Antiohie, Ierusalimului și Ciprului, - și și-au manifestat compasiunea față de acei creștini care sunt persecutați în unele cazuri în mod direct doar pentru credință, așa cum este cazul sârbilor ortodocși din Ținutul Kosovo. În afară de aceasta au fost puse în discuție întrebări ce țin de colaborarea general bisericească în special sub aspectul pregătirii lucrărilor de convocare a Marelui Sinod Panortodox. La finalul acestei întâlniri, a fost formulat un comunicat pe care l-au semnat toți cei prezenți.

Serviciul de Comunicații al Departamentului pentru Relații Externe Bisericești

Numele “Iisus Hristos” interzis din mesajele de telefonie din Pakistan

“Autoritatea de Telecomunicații” din Pakistan a șocat întreaga lume prin adoptarea unei decizii prin care cere tuturor companiilor de telefonie mobilă din țară să blocheze mesajele (SMS) care conțin textul “Iisus Hristos”. Conform scrisorii, pakistanezii au dreptul la libertatea de expresie și la libertatea presei, dar aceste libertăți sunt “obiectul oricăror restricții impuse de lege în interesul gloriei Islamului”.

Scrisoarea are două liste conținând cuvintele interzise pe telefoane. Organizația umanitară “Bytes for all” (“Părți pentru toți”) care susține respectarea drepturilor omului în Pakistan a condamnat decizia.

Aceasta vorbește despre “mesaje care rănesc, frauduloase, ilegale sau nesolicitate” care trebuie blocate de către companiile de telefonie. Este vorba despre 1600 de cuvinte sau expresii în engleză sau Urdu, pe care guvernul le consideră de nepermis.

Cele mai multe cuvinte sunt vulgare sau obscene, dar există și cuvinte ireproșabile ca “depozit”, “K-mart” și cuvinte din spiritualitatea creștină. Prin acestea “Autoritatea de Comunicații” declară că vrea să păzească “moralitatea” pakistanezilor. Dacă acest lucru s-ar întâmpla în altă țară cu cuvintele islamice (Coran, Mahomed etc.) consecințele ar fi dezastruoase și incontroabile, spune asociația mai sus menționată.

Avortul contraceptiv e crimă

Cardinalul Raymond Burke a criticat administrația de la Casa Albă vizavi de politicile sale privind avortul și familia, considerând că președintele Barack Obama a ales „o filosofie total secularizată, agresivă și deschisă, cu o agendă intrinsec anti-viață și anti-familie.” Burke a atras atenția asupra faptului că omenirea are o viziune eronată asupra sexualității, care elimină, prin mijloace mecanice sau chimice, scopul esențial al actului sexual - procrearea, notează lifesitenews.com.

Prelatul a subliniat că multe dintre metodele așa-zis contraceptive sunt în realitate abortive, ele distrugând o viață care a fost deja concepută. „Mentalitatea contraceptivă”, care a devenit sinonimă cu mentalitatea anti-viață, se răspândește tot mai mult în rândul tinerilor, care nu mai privesc actul sexual ca pe un dar din partea lui Dumnezeu, menit să unească un bărbat și o femeie pentru tot restul vieții, ci ca pe un instrument pentru satisfacția personală. Cardinalul Burke i-a criticat aspru pe cei care încălcă flagrant legea morală, adoptând filosofii secularizate, și care sprijină ideea morții, în loc să promoveze o cultură a vieții.

Să avem curajul de a-i scrie lui Dumnezeu (minunea din copilăria Sfântului Nectarie)

“Ar trebui să începem cu o minune neconventională, petrecută în copilăria Sfantului. De multe ori oamenii incadrează la categoria minunii numai intamplari spectaculoase, indecari, invier, exorcizari. Si pierd din vedere minunile smerite, care au insa valoarea si importanta lor. Anastasie (acesta a fost numele de botez al Sfântului Nectarie) a avut o copilarie foarte grea: foame, frig, singurate, durere. Durere, foame, lacrimi. Si iara lacrimi, singurate, durere. Ce copilarie poate fi mai trista decat aceasta? Trebuie spus ca singuratatea sa nu era o singuratate ca cea pe care o traiește omul zilelor noastre: diferenta este enorma. Micul Anastasie credea cu putere in Dumnezeu. Si oricat de tare l-ar fi apasat rautatea oamenilor, el nu contenea sa isi ridice ochii spre Dumnezeu. Si Dumnezeu i-a primit rugaciunile. Intr-o noapte, Hristos i s-a aratat in vis, si l-a intrebat de ce plange necontenit. Sufletul copilului era insa atat de patruns de amaraciune, incat nu a putut sa raspunda la intrebare. Dar, trezindu-se din somn, Anastasie a scris urmatoarea scrisoare: „Hristoase al meu, m-ai intrebat de ce plang. Mi s-au rupt hainele, mi s-au prapadit incaltarile de mi-au iesit degetele afara si mor de frig. Mi-e foarte frig acum iarna. M-am dus aseara la stapânul meu si m-a alungat. Mi-a spus sa scriu acasa, alor mei, sa-mi trimita ei. Hristoase al meu, de atata amar de vreme muncesc aici si n-am trimis maicii mele nici un banut... Acum, ce sa ma fac? Cum sa o scot la capat fara haine? Tot muncind, s-au rupt. Iarta-ma ca Te necajesc. Ma inchin Tie si Te iubesc eu, robul Tau, Anastasie.” A pus scrisoarea intr-un plic, si pe plic a scris adresa destinatarului: „Pentru Domnul nostru Iisus Hristos - in ceruri”. Conteaza mai putin ce s-a intamplat dupa ce a scris aceasta scrisoare. Important este ca a scris-o. Important este ca a avut nadejdea ca aceasta scrisoare va ajunge la destinatie. Sfântul Nectarie ne invata nu sa intrebam „de ce?”, ci sa cerem ajutorul dumnezeiesc. Sfântul Nectarie ne arata ca nici lipsa hranei, nici lipsa hainelor sau a incaltarilor nu trebuie sa ne indeparteze de Dumnezeu. Ci cu cat mai mari sunt incercarile cu atât mai mare trebuie sa ne fie credinta. Si totusi ce s-a intamplat dupa ce Anastasie a scris scrisoarea? Dumnezeu a intervenit intr-un mod smerit. Daca scrisoarea ar fi ajuns la posta, poate ca vreun postas ar fi aruncat-o, sau poate ca si daca ar fi citit-o, tot nu ar fi putut sa il gaseasca pe expeditor pentru a-l ajuta. Dar Dumnezeu a randuit ca un negustor sa se ofere sa duca scrisoarea la

posta, pentru a-l scuti pe Anastasie de drum, caci afara era frig. Citind pe plic destinatarul scrisorii, negustorul a fost curios sa citeasca scrisoarea. Si, citind-o, si-a dat seama ca din randuiala lui Dumnezeu ajunsese sa o citeasca. A facut un colet cu haine, incaltari, mancare si bani, si l-a trimis lui Anastasie impreuna cu o carte postala pe care scria: „De la Hristos, pentru Anastasie”. Coletul nu ar fi fost trimis daca Anastasie nu ar fi scris mai întâi scrisoarea. Am putea spune: „Si nici scrisoarea nu ar fi fost scrisa daca Hristos nu i s-ar fi aratat in vis, si nu l-ar fi intrebat de ce plange”. Dar tot asa am putea spune si ca nici Hristos nu i s-ar fi aratat daca el nu i s-ar fi rugat, vreme indelungata si nu si-ar fi pus nadejdea in ajutorul dumnezeiesc. Sfântul Nectarie ne invata sa ne rugam lui Dumnezeu. Nimic nou, nimic iesit din comun. Invatatura aceasta se regaseste in aproape toate cartile religioase. Sfântul da marturie prin propria viata ca Hristos nu lasa rugaciunile fara răspuns, ca Hristos raspunde in chip minunat la cererile credinciosilor. Ce vom face, deci? Vom scrie cu toti scrisori catre cer? Da, vom scrie. Asa cum au scris toti crestinii, inca de la intemeierea Bisericii. Scrisorile noastre sunt rugaciunile. Scrisorile noastre sunt recunostinta. Sa avem curajul de a-i scrie lui Dumnezeu, sa avem curajul de a-i scrie Maicii Domnului, sa avem curajul de a le scrie sfinților. Si sa nu deznadajduim daca ajutorul nu vine atunci cand vrem noi. Daca noi ii cerem, Dumnezeu il va trimite cu siguranta. Anastasie a rabdat vreme indelungata inainte ca suferinta sa primeasca usurare. Dar aceasta suferinta nu a ramas neroditoare: a fost treapta a sfințeniei.

